

Stasia Napierkowska

Max Linder

Segueix publicant de folletí "La Dama de les Camelies"

Secció de anuncis

DE TOTS COLORS

Revista Literaria y Teatral. Surt cada divendres. Publica 28 pàgines de text y 32 de folletí.

Publica una extensa informació del teatre català y castellà, en cada nombre y una llarga informació dels Teatres y Societats recreatives més importants de Catalunya.

Tarifa de anuncis

Preu per inserció:

Una plana.		10	Ptes.
$\frac{1}{2}$	"	5'50	"
$\frac{1}{3}$	"	4	"
$\frac{1}{4}$	"	3	"
$\frac{1}{6}$	"	2	"

Descomptes especials:

Per trimestres		el 20 %
• semestres		• 30 %
• anyades		• 40 %

DE TOTS COLORS

REDACCIÓ y ADMINISTRACIÓ

ALT DE SANT PERE, 17, INTERIOR
BARCELONA

Surt els
divendres

PREU D'UN NUMERO 15 CTS.

SUSCRIPCIÓ A UN TRIMESTRE
2 PESSETES

QUART ACCESIT DEL CONCURS

EL RETRAT

Lema: Del nostre temps

La gran sala de les festes del vetust palau relluïa amb esplendorosa magnificència. Milenars de llums y garlandes d'ubriacantes flors, col·locades amb escrupulosa pulcritut, la feien semblar un paradís encantat dels que sols la fantasia pot fernesomniar, en aquelles plahentes hores de religiosa beatitut en que l'esperit s'enlaira per les regions sublimes y maravolloses.

Jà la matinera alosa extenia son vol, y el festiu rossinyolet trinaba melodiosos càntics en les reverdides branques del tupit jardí; quan encara la festa brillava amb totes ses magnífiques gales y amb les armo-

nies de l'orquestra se barrejavan els vertiginosos giravòls d'un wals romàntic.

Jo no sé si elles eran elles, car semblaven fades voluptuoses, sirenes llisquejadores, nimfes sobtills amb sos riquíssims trajos si l'un bell l'altre diví, ornats ensemps qu'el rostre de pedres y joyells d'or y de perles, brollant a dolls guspires, dignes del estelat llensol de la serena volta.

— Carles—deia l'única filla dels opulents marquessos de X mitg closses ses parpelles reposantse lleugerament sobre'l bras del galàn—Carles, no sigueu dolent, no sigueu traidor.—

—¡Aurora!—

—Digueume al menys el nom d'aquesta nina que tan estimeu, digueu-me si es rossa o moreneta, si té'ls ulls blaus o negres, si es rica o...—

—Oh, gentilíssima Aurora—responia'l elegant jove agobiat per tantes demandes a l'hora formulades.—Dolent foray traidor si descobrí's ses gracies. L'amor pur deu esser sempre secret.—

Y ella respirant fadigosament amb disgustat geste li mormolava.

—Mai m'ho hauria pensat, creiam cert qu'erau amable, atent... y fins que'm distingiau.—

—Aurora, no confondrem, que vos jurho com ja vos ho he jurat altres cent voltes que sols el més sincer afecte per vos sento y daría perquè'm mostressiu eixes perletes amagades pels llabís contrets per lo despit, com la sang rojos, sedents de besos...—

Y ella somreia y fins sens volguerho li ensenyava dos rengles de finíssimes dentetes blancoies com la neu mateixa. Y'l mirava y gairebé somicant afegia:

—¿M'ho direu, mon bon Carles, qui es la reina qu'el cor vos té robat?...— Era tan dolça sa melosa veu y era tan bella guardantlo aixís com el mirava, qu'ell estigué a punt de confesarli tot.

—¿Tan gran desitg teniu, doncs, de saberho?—

—Desitg? desitg es poc... Es bojeria!—

—Ja prou! Complauereu vull, Aurora, y ans que afini aquest jorn, tot just obert del sol als raigs... vos enviaré 'l seu retrat.—

—El retrat d'ella?—

—Sí; de la virginal donzella que vida'm don y vida'm roba.—

—M'ho prometeu?

—Ho juro!

Els agraphits ulls de l'Aurora digueren més que les paraules no pronunciades per sa boca grana, que amb treballs contenía y mentía altra. Ella pensava, pensava amb el retrat d'aquella dòna que'l jove qu'ella aymava pretenía; y una suhor gelada lliscava per son front de lliri blang, suhor d'enveja, d'anhel, de gelosía.

II

Fixats els ulls en la llunyana Arcada, ont se pert el raig postrer del rei dels astres entre auriola de colors encesos, està l'hermosa Aurora y el pensament li vola per senders d'ilusió y de melangía. Somriu tan prompte com se posa trista y fins a voltes una cristallina llàgrima s'escorre per ses galtones fredes y rosades per l'oreig de posta.

Sentada en balanci, quietosa espera la promesa del ball, el retrat qu'en Carles va jurar enviarli ans que'l jorn morís... y el jorn ja afina. Sofreix, pensa, divaga y en sí torna al veurer que vé un servent que humil li porta un estoig coquetó en rica safata.

Ella tremola y sa ma blanca pot amb prou feines recullir l'ofrena, y un cop sola... panteja, vol... y dubta, el cor li bat tan fort que ni respira jmes l'amor ho venç tot! Ja ha obert la tapa; y un mirall encaixat en marc d'argentería y esmeragdes li fa veurer sa cararallera, d'ulls y boca, front, llabís, dents y galtes, tots

ansiosos d'un amor immens inexplicable que la ubriaga al pensar que la dòna encisadora que'n Carles tan aimava, idolatrantla somniant nit y dia sempre, sempre... era ella! l'Aurora! tan sols ella!

Com foc encesa alsà sa daurada testa, esguardà al lluny y vegé la llum nevada de la deesa lluna, banyant la serenor de l'espai.

Entre l'arbreda prop la cerca de

ferro ovirà un'ombra que son nom mormolava... S'ohí un bes, després tot calma... y el mirall abandonat demunt l'herbei de flors encatifat reflexava en sa puresa el blau cel tot brodat de munions d'estrelles brillent com puntes dia mantines...

ANDREU CAMPS Y SALA

Barcelona Juny, 1912.

Max Linder

Aquest es el nom del artista que ha critdat l'atenció al públic en aquestos últims dies.

El dia 20 en que feu son debut, junt amb un company de redacció entraren al escenari del Novetats a saludar y conferenciar amb en Max.

Aquest ens rebé molt atentament, donantnos les gracies de nostra visita y després de acabar de caracterisarse, cosa que comensava al entrar nosaltres, ens contà alguns fets de la seva carrera.

Dés molt petit ja comensava a sentir una gran afició o mellor dit una passió per el teatre còmic, lo que fou vist amb molt sentiment per els seus pares, car ho creyen incompatible amb l'honradesa y aristocracia de que disfrutaven.

En 1896 fugí de sa llar, deixant sos pares en Saint-Loubé (Gironde), son poble natal pera ingressar en una companyia dramàtica y poc temps après debutà en una ciutat francesa quin nom sento no recordar, obtenint un éxit regular.

Poc a poc và anar estudiant fins al ultim que va dedicarse de plé al seu art o sia a la comedia, y a la seva primera representació obtingué un exitàs.

Cap allà'l 1905 va entrar en la casa Pathé Frères, ont está actualment, dedicantse un poc al drama, tal com tots recordarem haverlo vist ens els primers temps de estar contractat al film.

Sufrí en un drama, una terrible caiguda vejentse impossibilitat, per aquesta causa d'actuar durant molt temps, reprenent els seus treballs molts mesos després, dedicantse al seu verdader art de comediant.

Es un sportmen dels més fervorosos també ha escrit obres literaries y teatrals, essent guanyador, tant en l'sport com en la literatura de grans premis en quans concursos s'ha presentat.

Les seves mellors creacions, dintre son genre, sont en *Miquette et sa mère* *Le Roi* y *La grande famille*.

Ens digué que tenia grans disitjos

de saludar al públic Barceloní ont sabia que's tenia guanyades tantes simpaties dins l'art de la cinematografia.

Amabilíssim ens entregà junt amb Mele-Stasia Napierkoviska, la fotografa que tenim el gust de publicar.

R. B. LLA

Stasia Napierkowska

Sa dansa es excelsa, y ella també; sos moviments més que humans son inspirats per un sentiment diví, per l'adoració que sent vers les danses creades per son genial talent d'artista esquisidament refinada.

Son art es pur y bell com son rostre, y sa figura recorda les belles deeses del Paganisme adorant el foc com a son unic Deu.

Sos ulls d'una intensitat y d'una grandor extraordinaria segueixen bellament tots els moviments de son esculptural cos; si ella resta postrada a terra, sos ulls resten mitg closos, mes quan s'aixeca aguantada solament amb les puntes de sos peus de nina, sembla talment que tot son esser y amb ella sos ulls magnífics plenament oberts s'enlairin vers l'infinit.

Napierkowska, la més eminent dansatriu que ha trepitjat fins avui la nostra terra, es sumament modesta amb tot y els immensos triomfs obtinguts en els més grans teatres d'Europa; sa veu es dolça y sos mots son tan bells com les seves danses. Segons paraules sortides de sa boca, ha tingut la sort de qu'en sa carrera artística encara que molt curta puig comta apenes vint anys, no s'ha vist presa de crudels decepcions, ans al contrari ha seguit bella-

ment de triomf en triomf, somrient sempre la dolça fada de la benauransa.

Aquesta gran artista en tots els moments, fins amb els més petits detalls, deixa entreveure sa gran cultura, puig l'estudi que n'ha fet de les dances clàssiques es verament grandíós, permetentli la gran erudició que posseeix d'aquet art tan bell, el ferne creacions que deixan molt endarrera els originals que li han servit de model, sentint un vermenys preu pera tota dansa que no estigui envollcada de l'art més pur y més bell.

Amb *Le Pas de l'Ours*, dansa moderna, y les *Dances Orientals*, del notable compositor Claudi Terrasse, amb dugues creacions d'aquesta eminent artista, es l'única mostra que'ns ha donat pera judicar el seu talent y tinc de confessar que amb tot y haber figurat com a primera dansarina de l'Opera de Paris y venir precedida d'un gros renom en res m'ha desmerescut, sino tot al contrari, el seu art ha sobrepujat a les esperances que d'aquesta genial dansatriu tenia fetes.

Nascuda a la capital de Turquia, pero filla d'un polonés, bull en seves venes la sang dels fills de la terra adorada de Chopin, y per això al

sentir aquesta artista els primers compassos de les dances que tan bellament interpreta y per quines sentia un ver odi de petita y una adoració immensa al ferse gran, avans que soncosfassi el primer moviment, son ànima ja s'hi entrega y li fa dol-sos petons d'amor y la besa com

besava a sos pares quan, en son bressol, li cantaven una bella cansó de sa patria avans que ses diminutes parpelles restessin closes.

Aquest es son art, aquesta es la Napierkowska.

JOSEP BAS

Arts Plàstiques

Cant a Tiana, alberc de Flora

Indulgent llegidor: Deixam que avui encara dongui en mon lleure un nou esclat als meus esplais. Déixam volar, anc que sisquera aqueixa volta l'esperit envers les meves minces fantasies.

Jo avui t'invocaré, excelsa mare, a tu, divina Ceres, y també a tu, Pan, no oblidant a vosaltres, totes les grans y més petites divinitats favoreixedores de la Mare Terra, y aixís me dongau alè per aixecar un cant de lloa.

Com a Faune que só, amb esguart suplicant fitaré avui l'Olympe.

Quin dò més reduhit podria jo captar dels Déus que l'alè suficient pera poguerli emmatllevar a Cal-liop la èpica trompa y entonar un cant... y aixís... Tiana... devinguessis immortal?

Si les platjes de Xipre se celebraren per haver nascut d'entre la espuma de ses ones Aphrodita; si Paros, l'illa afortunada, cobrà notorietat sols per l'albura de sos marbres y la de Rhodas pel culte de Minerva, jo voldria que l'origen de la teva celebritat, Tiana graciosament invicta, hagués l'origen en l'estentori ressò del cant, que als teus gentils vergers enlaira el feble plectre del incivil Faune.

Tiana!.. Oh!... Sagrat alberc hont Flora... hont tu, Flora, amb ta inefable gracia, hi resideixes en tot temps! Tu, envers aquest quietós lloc, tan car a mon repòs, hi esmeresses amb més prodigalitat els més encisadors y preuats dóns.

Tu, Flora amiga, fas que'm sia molt més agradosa la hospitalitat que lliberalment m'hi ofereixen aquells bons amics.

Quan parteixes ton sceptre al reyalme de Pomona y de Vertumne, com se'm fa grat resseguir cistella en mà amb mon petit Faune, ajogassat, els teus dominis, curullantla a tot pler dels dóns que generosament ens oferin, bo y admirant an aquest geni de la rica y abundant vegetació, a Priap, forsa fecondant de la Naturalesa!

«Faunes,— clama Virgili en el comens del llibre primer de ses inimitables Geòrgiques— divinitats tot temps presents a la campanya: veniu, Faunes, y vosaltres amb ells, Ninfes dels boscos, es vostra acció benèfica la que canto».

També invoca al Déu Pan y a Silvà, al Déu Terminns y a tots els genis benefactors que aporten son esforç y ajuda a la fecondació y gestació de la Mare Terra.

Jo voldria també invocarlos pera que me ajudessin al cant d'aquests jardins tot temps rublerts de flors les més encisadores, y els vergers sadolls de gracia y de ubriagadors perfums, per cantar el fruit encès dels tarongers que, en la dolor, s'assemblen a la mel dels ruscs del diví Aristeu.

Oh!... Tiana!... Trocet de paradís encisador...

Moltes vegades, trescant pels indrets de la Mayola, assadollant els meus pulmons del perfumat alé de la pineda, he atalayat amb cobejós esguart aquell quiet convent amb son espayós claustre, entafurat entre pinedes y alzines, ribetejat per eucaliptes y xiprers.

Quantes vegades, desde'ls més enlairats cims, atalayant el poble que s'extén a n'els meus peus, m'ha semblat veure'l reposar al fons d'un beire gegantí, o gegantí pitxer rublert de flors multicolors.

Moltes vegades he pres rústec seient arredossat per la gentil pineda, he restat abstret

per la ingenuïtat d'aquelles advertencies y observacions que fa Virgili al conreuador y m'he gaudit de la diafanitat del blau que cobricela aquella esplèndida vegetació.

Quantes voltes vagant dintre el verger, enfront d'ls tarongers prenyats en fruit, m'he recordat d'aquell misteriós jardí de les Hespèrides hont el monstruós dragó guardaba el daurat fruit!

Oh, Floral!... Oh, Vertumnel!... Oh, Pomona!... Oh, germans meus els Faunes, y vosaltres, genis reduïts y Ninfes, assadollau aqueixa Arcadia minúscula amb els vostres beneficis.

Ahl!... Siauli tot jorn propicis a la ditxa y que sempre ben colmats vejem amb vostres dons jardins de flors, verges amb fruits esplèndits pera que, al vagarhi al etzar amb mon petit bon companyó, poguem a pler ben curullar nostres cistelles.

FAUNE

La meva esposa

*Te mon esposa l'atraienta gracia
d'una hermosa y suau dòna llatina
y es com plasme d'inspiració divina
de la futura dòna de l'Acràcia.
No es idol de la falsa aristocràcia
qu'en la presenta societat germina.
Es la dòna que lliure s'encamina
portant al cor la viva democràcia.
Ella's redressa devant de l'estulícia
y a la dòna atrassada y massa inculta
amb llògica ensenyansa no li oculta
el demà esplendorós de la Justícia.*

FREDERIC BADIA SOLER

La Garriga

Jo no sé què'n diuen de La Garriga, la història, la geografia no'ls opuscles publicats assi y allà. Jo no sé quantes places te, jo no sé quants carrers hi han, jo no sé'l nom de cap. Jo no'n sé res de La Garriga y per aquest motiu no puc esserne un apassionat, un d'aquells que s'avenen a mirar y descriure les coses, no tal com son, sinó tal com ells desitgen que sien.

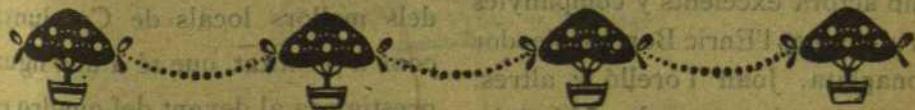
Jo he sigut a La Garriga y he quedat encantat. La llum y la calor m'han impressionat de bella manera, de tan bella manera com poques vegades ho havien fet. Arreu he trobat flors, arreu aromositats. Els terrats y les mirandes vessen de flors a més no poguer, pengen flors de les tanques, pels reixats s'enfilen flors, flors a les finestres, flors als balcons. Les grans dames porten flors, les elegants senyoretes porten flors, les nenes porten flors, y fins els homens porten flors que pengen de la boca totes rioleres o llueixen desde'l trau d'una americana ls seus colors virolats.

He vist flors de tots colors. He vist geranis blangs, blangs,... que's posaven dedamunt rajoletes de color, he vist dàlies, he vist peònies, he vist gardènies, he vist narts, he vist verbenes, unes verbenes vermelles

que s'estenien damunt uns blangs immaculats. A tot arreu ont he sigut m'he trobat rodejat de flors. Y les flors de La Garriga les he trobades diferents de totes les altres flors; son unes flors escaientes, odorantes, fresques, sense un pètal esgrogueit, sense una fulla que caigui, sense que totes no estiguin en el seu lloc. No n'hi han a La Garriga de flors mal posades, d'aquelles que s'aixafen, se colltorsen y fan pena als que les contemplen o hi passen pel seu devant. Son unes flors cuidades, cuidadíssimes, dirieu que les pinten diàriament. Son unes flors que en lloc més n'he vistes. Son tant docils, tant bones, tant ben ensenyades que fins les veuràs com vergonyosament traspassen els portals y s'arraceren y coloquen totes humilment dintre els menjadors. Y rls quartos y tot arriuen.

Jo les he vistes damunt de tauletes riquíssimes, en els tocadors, en els lavatoris y fins els peus y a la espina del llit. Oh, quantes menes de flors! Oh, quines flors més hermoses, quines divinals flors! Jo no'n sé res de La Garriga, absolutament res, solament sé que hi han flors.

FRANCISCO X. VERGES

Aficionats notables

Salvador Pladevall

En vetlles d'inauguració de temporada en el teatre «L'Aliansa»—avui societat—, y essent nostre retratat son director escènic, hem cregut oportú donarlo a conèixer perquè's tracta no d'un vulgar artista de centres particulars, sinó que està nomenat cap—devanter d'un elenc que actuarà en un coliseu ont hi treballen actors y eminencies de la nostra terra.

El senyor Pladevall ha treballat amb actors excelents y companyies dirigides per l'Enric Borràs, Teodor Bonaplata, Joan Torelló y altres; aixís es que la seva educació artística y sos coneixements no son vulgars.

Detallar una per una les obres que ha interpretat, tant catalanes com castellanes, fóra tasca llarga; sols farem constar que, amb el temps que porta dirigint l'excelent quadre dramàtic, ha merescut justos elogis, fent que'l públic del Poble Nou, acostumat a veure companyies fermes, acudís y omplís el magestuós teatre en totes les funcions que ha posat en Pladevall.

Recordem l'interpretació de *La reina jove*, que fou un elogi per tota la premsa y en particular pera nostre retratat que demostrà ésser un veritable director.

Encoratjat està'l senyor Pladevall per la vinenta temporada, que comensarà amb l'obra *Magda*. També donarà a conèixer obres noves de celebrats autors, com estrenes de comedies de novells dramaturges, sempre que les mateixes garanteixin un èxit veritable. Durant la temporada diu que posarà l'obra estrangera *Una causa célebre*, adaptada al català per un conegut escriptor.

No podem menys que felicitar an aquest entussiasta y fervent artista que ocupa un càrreg d'honor en un dels mellors locals de Catalunya, com a l'entitat que té a una figura prestigiosa al devant del quadre escènic que cada dia va adquirint més nom y gloria.

Amor

*Foc d'amor en la mirada
tebia dolcesa en el pit
y en els flancs de una estimada
la gracia que'm té rendit.
Jo l'he presa en abrassada
d'afollit enamorat
y he clòs sa boca inflamada
amb un bés tot enfrebrat.
Pera'l desitg domenyada
tot son cos se m'ha entregat,
y en una ardenta besada
bategant a la vegada
ella y jo'ns hem estimat.
¡Pas a la posteritat!*

J. LLUC

Esprit de galanteria

Leopold Lugones

Festejava aixís a l'hermosa senyora el galàn cavaller:

—Senyora, deixo de creure en Déu per culpa de vostres ulls.

—Conteu que poseu en perill vostra salvació.

—No estic condemnat, acàs, al infern de vostre menyspreu?

En això arribaren a un roser hont una rosa 's desfullava.

Y la senyora digué:

—Qui sapigués el ver llenguatge de les flors!

—Per vostre amor,—respongué el cavaller,—jo sabria compendrel.

—Doncs, què diu aquesta rosa al desfullarse?

—Sabria que està morintse de dolor al veureus més hermosa que ella.

Parlant aixís trovaren un arbre, en el qual lluitaven dos falcons. Coberts de sanc, caigueren per fi a terra, y la dama coquetejà:

—Qui sapigués el llenguatge dels animals!

El cavaller s'apropà fins a les aus, que, un cop separades per ell, se llensaren al vol.

—Senyora, per vostre amor he pogut compendrer que abdues aus lluitaven sostenint, una, vostra hermosor contra vostra gracia, y l'altra vostra gracia contra vostra hermosor.

Amb aquest parlament arribaren a una foguera.

—Ah!—somrigué la dama—quisapigués el llenguatge del foc!

—Per vostre amor, senyora,—digué el galàn,—això no es impossible de cap manera.

Prengué després, de la foguera, una petita brasa amb sa ma nua y, suaument, se l'apropà a l'orella. Tot seguit, deixantla amb elegancia:

—Senyora, el foc sosté la necessitat de consumir-se per enllumenar. Y l'argumento amb el brillanteig de vostra hermosura.

Aixís, se trovaren sots un vell y rústec pont, hont, en el costat oposat, discutien amb fermesa dos homes.

—Què diràn?—preguntà la dama.

—Senyora, per vostre amor fácil es endevinar que la grandesa de vostra bellesa forma l'objecte de aital discussió.

Emprò, aquells dos homes, al sentir apropar-se les petjades de la dama y del cavaller, s'havien separat amb silenci. De manera que quan la gentil parella creuà, abdós exclamaren a un temps:

—Per l'amor de Déu, una almoïna per aquests pobres ceguets!...

La dama contragué veladament les celles devant d'aquella crudel ironia; més, el galàn, sens confondre's, buidà la bossa plena d'escuts en el palmell de la mà d'un y

en el del altre hi posà un anell de diamants.

—Regia almoïna, — comentà la dama, — per donarla per l'amor de Déu qui en ell no creu.

Y el cavaller contestà:

— Senyora, entenc remerciavos pobrement aixís per la desdita de no havervos admirat.

NARCÍS PERBELLINI

* * *

Aristocràtica

El dia ja era dels llargs. Finia la tarda pausadament. Els núvols semblaven jugar en el cel, prenent formes capritxoses, y la darrera claror entrava per un balconet petit y elegant.

La saleta tenia luxós moblatge. Un piano acabava de completar el quadro. En ell hi havia una forma humana, una damisela, que envoltava en les blancors de les robes y les puntes apareixia fina y lleugera com una ploma.

Tocava pausadament un vals trist, mol trist:

¡Quand l'amour meurt!

Entre notes de queixa moria l'amor.

Una porta's va obrir lleugerament, pausadament. Y una figura robusta, atlètica, avensà cap al piano fent estremir el paviment de la saleta.

En el front d'ella hi esclatà un bes llarg y perllongat.

—¿Vindrà?— Va preguntar la noia amb la mirada.

Y els ulls del pare's bellugaren com si assentissin, mentres s'entornava enrera per amagar unes llàgrimes traidores. Aquell per qui sospirava sa filla havia mort en llunyanes terres!

Allavors ella s'aixecà, y guaità pels vidres del balconet senzill y elegant, fitant la vista en el lloc ont se ponía el sol, pensant en son promés.

Y tambalejantse altra volta's deixà caure en el piano, teclejant suauement.

¡Quand l'amour mour!

Son pare l'anava esguardant no atrevintse a dirli que'l cor per qui ella sospirava havia deixat d'existir.

¡Aixís finia l'amor esperant... esperant l'il·lusió esfullada!...

R. SAGARSA LL.

Instantània

*Quan soc sol, dalt a montanya,
y esguardo l'immensitat,
m'apar que tinga hermos llibre
de molt facil fullejar,*

*y, quan més y més m'esforso
en cercarhi planes d'or
sols hi trovo dards y espines
trocejant mes ilusions!...*

EMILI GRAELLS CASTELLS

Agost 1912

Ensomni

*El cap en ta faïda, m'havia adormit,
radiant, dolça Esposa, d'amor el meu pit.*

*He somniat en una nit d'estrelles.
Eram al bosc tu y jo. De totes elles
les que lluhien més eren tos ulls.
Jo't besava, t'besava, dolça Esposa;
tu els petóns me tornaves, amorosa...
El ventijol jugava amb els teus rulls.*

*He somniat que dos estels guaitaven.
Els titileigs dels teus els encisaven,
y s'aproparen al Mon adormit.
El seu insòlit brill m'ha deixondit...
Y he vist com els teus ulls en mi's fixaven.*

*Mai m'havia semblat tan bella ta mirada.
¿Eren tos ulls, Esposa amada,
que retornaven de l'Infinit,
aprés d'haver volat vers l'estelada?*

J. DURÓ Y GILI

Desde Buenos = Aires

Coliseo

Ha sigut un èxit l'obtingut per la companyia Garamba l'estrena de la nova obra d'en Leoncavallo *La reginella delle rose* quina fou ben apreciada y aplaudida.

La opereta que al esser estrenada a Italia assolí un verdader succes pera els seus autors, ha triomfat també en les taules d'aquest teatre, confirmant aixís el judici d'altres públics.

L'autor del llibret, el jove escriptor italià Yorzano, ha realitzat una obra d'ingeni, fàcil y de brillants tocs, perfectament adaptats al genre d'opereta.

Les suaus melodies de *La reginella delle rose* se popularisaren y l'èxit del mestre res tindrà qu'envejar, per cert, al de Lehar o Strauss.

La interpretació y la «misse en escena» de la nova opereta, han resultat quant de magnífic era d'esperarse.

Victoria

La companyia Sagi-Barba que actúa en aquest favoregut teatre, estrenà la sarsuela d'en Sinesio Delgado, música del mestre Serrano, *Barba Roja* obtenint una bona acollida. Sos interprets foren molt aplaudits, distingintse la tiple Lluïsa Vela y els actors Sagi, Barba, Martí y Conto.

Dintre de poc comensarà sa temporada de despedida en aquest teatre, la excelent companyia Balaguer.

Mayo

Els nostres compatriotes en Joan Arias y en Pere Bosc estrenaren amb gran èxit una opereta que porta per títol *Cabeza loca*.

Es aquesta opereta d'un argument senzill però interessant; està escrita amb gran acert y fons coneixement del art escènic.

Es un va-y-vé casi rítmic de lo còmic a lo dramàtic.

En Pere Bosc hi feu una hermosa partitura molt ben acabada.

En resúm, l'obreta val, y els autors de *Cabeza loca* poden estarne ben satisfets, puig sens duple, es una de les millors obretes

que s'han estrenat aquesta temporada. La interpretació no deixà res que desitjar per part dels artistes.

L'Adela Taberner fou molt aplaudida, y els autors tingueren que presentarse al palc escènic, a pres de la nombrosa gentada que omplena aquell bonic teatre.

L'obra segueix representantse diàriament.

Desde Rosario de Sta. Fé

Centre Català

Aquesta important entitat celebrà'l dia 3 d'Agost una vetllada teatral veientse sumament concorreguda. L'estudiós quadro escènic de dit Centre posà en escena l'interessant rondalla en un acte, de Gran Guignol, traducció d'en Salvador Vilaregut, *La ma de mico*, quina interpretació per part d'alguns aficionats deixà forsa que desitjar.

En Trull's amb el paper de *White* estigué insuperable en tots els seus moments; en Ramentol amb l'*Herbert* estigué un poc fora de tò; en Llubes ens feu un *Sargent-Major Morris* completament desencaixat; el paper de *Sampson* per en De la Muela, regular; la senyora Cuello discreta en tota l'obra. L'acertada presentació escènica y ls esplèndits efectes de llum, feren que l'obra en conjunt sortís bastant arrodonida, ja que'l treball principal anava a càrreg d'en Trulls y de la senyora Cuello.

Seguidament l'amic Trulls, recità'l monòleg de l'Eduard Coca *Casati* fent que la nombrosa concurrència esclatés continuament amb fortes rialles.

Per fi de festa's representà la tragi comedia en un acte, d'en Pau Parellada *La Forastera*, prenenthi part la Sra. Cuello y ls Srs. Trulls, Llubes, Brunet, De la Muela, Martín, Vila, Castells, Ramentol, quins estigueren forsa acertsats en sos respectius papers.

Finalisà tant simpàtica vetllada amb un lluit ball que durà fins a altes hores de la matinada.

Pel dia 7 de Setembre hi ha preparat *Lladres de l'Iglesias y Sebas al cap* d'en Joaquim Roig. Ja'n parlarem.

Flors del jardí de la vida

Recorls

Aquest estiu farà ja alguns anys. Vaig anar a passar els mesos de la calor en un poblet de la província. Era una vileta que no contaria mes enllà de cinquanta cases. Molt bonica y alegre. Jo'n servo un recort tant gràt d'aquella estada que, al remembrarho sento en el meu cor una melangia consoladora.

Com a cosa d'un quart, dalt d'un elevat turó, hi havia una ermita des la que s'ovirava tot el camp. Jo hi anava cada tarda amb les meves amigues. Eren unes noietes simpàtiques, molt amables y que no estaven contaminades per l'impuresa de la dòna ciutadana.

Jo hi anava cada tarda amb elles. Eren tres; la més gran no pas tindria divuit anys. Quines flors més apetitoses! Jo'ls hi explicava coses de la capital. Els hi contava anècdotes de la meua vida, y elles somreien infantivols, enjogassades. Després, quant el sol lentament marxava cap a la posta, després d'havernos assadollat de confits y aigua fresca que donaven a l'ermita, agafats els quatre de les mans, crusant per entre aquells rocams selvatges, empenfem la devallada, cantant alegrement. Y aquella posta de sol, no obstant ser cada vegada la mateixa, tenia cada dia nous encants d'una dolzor que encisava.

Y aquells dies varen passar com un idili, com un somni.

Una tarda, al devallar de l'ermita, mentres anavem salvant els perills

de la montanya, els vaig dir que me les estimava, y elles sens esdevenir roges varen contestarme:

—¡Es clar! Nosaltres també t'estimem a tu.

¡Oh, ingenuitat de les ànimes verges!

¡Què passaren felissos aquells jorns en el poble aquell! Jo'm sentia fortament enamorat d'aquella natura vigorosa y dels tres senzills cors de les meves amigues que omplien tota la meua fantasia somniosa.

Mes aíl que tot te limit. Que tot fineix y la felicitat més aviat encara!

S'havien acabat de recullir els raïms. Els camps anaven esfumant sa expressió y les fulles se despenyen dels arbres melangiosament. Aquells dies m'empenyen obligat cap a ciutat.

Vaig despedirme tot trist de les meves amigues, aquelles amigues tan senzilles, tan igenues. Elles me miraven silenciosament, totes ploroses. Ens estrenyerem la ma y'ns donarem l'últim adeu. Pot ser no'ns veuríem mai més.

Al trovarme novament a ciutat confos amb aquella vida de deures y obligacions, al xocar amb aquella realitat hipòcrita, despreciable, y amb la falsetat d'una dòna sense cor, anyorava més que mai aquella pau plascenta; la quietut poètica d'aquells camps, y més que tot aquelles amigues tan senzilles, tan igenues...

MARIUS OLIVER

"El gran Aleix" a Cabrera de Mataró

Novament hem de donar compte d'una d'aquestes tan simpàtiques festes de teatre al aire lliure, d'un d'aquests aconeteiximents que demostren que van arrelant la Cultura y el bon gust.

Aquesta vegada es el joliu lloc de Cabrera de Mataró a qui li cap l'honor de presidir aquesta festa.

L'element jove d'aquesta població organisa a representació del hermós drama *El Gran Aleix* d'en Puig y Ferrater y escullí el pati de ca'n Lladó com a escenari a propòsit pera dita obra, y amb la cooperació de les actrius Emilia Baró y Carme Roldán que la estrenaren en la darrera temporada del Sindicat d'Autors, y com a deferencia a son simpàtic autor, la portaren a cap el diumenge prop-passat.

Va llegir un molt notable proemi el senyor Emili Polit ressenyant com havia nascut la idea de la organissació de la hermosa festa que'ns ocupa fent al ensemps un detingut estudi d'aquella obra, acabant amb un afectuós salud al poble y als concurrents que foren molt nombrosos.

L'obra resultà molt arrodonida. S'hi distingiren a més de les notables actrius esmentades el Sr. Plà en el paper de Llucià y sobretot el Sr. Soler amb el del Aleix; hi assistí En Puig y Ferrater al qui felicitem de tot cor per l'exit obtingut y al poble que's desvetllà y donà llum pera escampar arreu cultura y gust estètic.

J. G.

TEATRES

NOVETATS

El dia 20, devant d'una gentada immensa varen fer son debut els artistes Mlle. Stasia Napierkowska y Mr. Max Linder.

Primerament, ans de donar a conèixer els dos mentats artistes, feren les delícies del públic de *general* una corrúa de tonadilles y coupletistes de mal gust y ridícol vestit.

Moments après caigué la tela cinematogràfica y aparequé al prosceni l'actor català senyor Casaseca, anunciant qu' en Max s' havia ausentat de Barcelona y que no podia treballar aquella nit.

Alguns *agricòls*, que aixís anomenava el fill d'un conegut marquès als del galliner, s'ho cregueren y armaren una bronca.

El Sr. Casaseca prengué el telèfon y demanà comunicació amb París, casa Max Linder, preguntant an aquest que vingués a donar l'espectacle anunciat.

Seguidament feren la pelícola de molt mal gust per cert, de la sortida de París, viatge y arribada a Barcelona y al esser enfront de Novetats, els llums s'encengueren y en Max atravesà la platea corrent y saludant, guanyanse els aplaudiments del públic.

S'aixecà la tela y comensaren el vaudeville, *Pédicure pour amour*, original d'en Max y Mr. Massard, essent forsa ben interpretat per Mlle. Napierkowska qui feu una veritable creació de son paper, fentse molt simpàtica y agradable al públic de butaques y llunetes per ses expressions amb els preciosos ulls y els gests del seu espiritual cos.

Mrs. Vandenne y Delson estigueren acertadíssims y en Max no'ns convencé del tot car el seu treball es sols de còmic d'un circ o sia lo que ja hem presenciàt en les pelícoles *La Dansa del Ora*, executada per Mlle. Napierkowska y en Max fou admirable.

Aquest últim sabia seguir-la molt bé.

La simpàtica chanteuse, Jane Lise, cantà algunes cansonetes franceses, veritablement boniques y armonioses que agradaren forsa als espectadors.

Continuà Mlle. Napierkowska amb les seves *Danses Orientales* les daurà més que admirablement, guanyantse altra volta els més sorollosos aplaudiments dels de les butaques y llunetes solament no agradant als *agricols*; car no sabien lo que era ni lo que volia esser aquell art.

Mille. Celia Galley, estrella parisien cantà alguns couplets del gust del gros públic. Després amb una gracia molt especial feu la imitació de una francesa que canta les danses apatxes, quin nom sen'ím no recordar, y aquí els *agricols* ja comensaren a bramar.

S'esforà en calmarlos y en un moment de quietut anà a canviar-se de trajo per fer l'imitació de la Shara Bernad en l'obra d'en Rostaud «L'Aiglon» y com sia que el públic *neo* no va comprendre son treball va bramar fins que la artista es retirà enfadada.

Es una llàstima que per culpa d'uns quants tipos ridicols les persones instruídes y ben educades no puguin veure lo que es de son gust.

Pasada la *murga* feren la película *Mariage par telephone* siguent-ne interprets Mlle. Napierkowska y en Max.

Seguidament feren l'*Sketch* essent molt ben interpretada per la triple Angelina Villar y els Srs. Max, Vandenne, Delson y l'actor català Sr. Casaseca.

En aquest pas de película en Max estigue colossal; naturalment feya el paper còmic que es la seva especialitat.

En resum, en Max no es més qu'un excèntric que ha adquirit importància per son bon treball dintre el seu art, y que l'han popularisat les cintes cinematogràfiques.

Mille. Napierkowska un gran geni qui ha sabut crear-se unes danses tan colossals, extranyes y espléndides, com la seva hermosura

d'en Miquel Rojas y la notable actriu Dolors Puchol, cal fer menció especial de la senyoreta Mercè Ferrer y dels actors Srs. Perelló, Sierra y Strems.

En *El sexo débil* les senyores Bayona y Guitart y els senyors Sanchez y Delor mostraren les seves habilitats. En *Malvaloca*, la aplaudida producció dels germans Quintero, s'hi distingeix notablement tota la companyia.

Procurarem tenir al corrent a nostres llegidors de totes les funcions que s'v agiu celebrant en aquest popular teatre.

LIRIC

Si hem d'esser francs, no en varem sortir verament satisfets de les representacions de *La noche del sábado*, y es una llàstima perquè a nosaltres ens plau extraordinàriament el repertori que marquen els programes d'aquest teatre.

De la representació lo que més ens plagué fou el vestuari, y en lo tocant a la execució la trobarem en conjunt massa melodramatizada.

Esperem en succesives representacions poder parlar més favorablement d'aquesta companyia.

¡Ah! un prec a la empresa.

¿No seria millor que excluhissin dels intermedis tot aquell repertori de pelícoles dolentes que solament serveixen per aburrir al públic que va a veure teatre y no cintes de cine?

NOU

La Dama Roja no resulta: es massa pesada y es massa poca cosa, a tisticaneut parlant, per omplir un cartell.

En Santpere y la Arellano fan tot lo que poden per distreure al públic que, pobret, amb tantes operetes vieneses amb més o menys valsos llanguits, se'ns està acaramelant qu'es un *disgust*.

APOLO

Ha debutat en aquest teatre la companyia d'en Rojas amb l'obra d'en Marquina, *Doña Maria la Brava* y l'estrena d'un deliciós sainet d'en Ramos Marín, titulat *El sexo débil*. En la primera, apart del treball acuradíssim

ROMEO

El dissapte, en el vell colisseu del carrer del Hospital, y devant de no molt nombrosa concurrència—com no era d'esperar—inaugurà ses tasques la companyia comanada pels senyors Larra y Gimenez.

Primerament posaren en escena el diàleg dels Quintero *Solico en el mundo*, interpretat amb molta gràcia per la Srta. Xifrà y el senyor Pacheco.

Flor de los pazos, obra en dos actes d'en Linares Rivas, fou la primera estrena de la temporada; comedia plagada de xistos de bona llei, amb algunes situacions ensopegades, d'acció un xic llanguida que, a nostre entendre, podia desenrotllarse amb un sol acte. *Flor de los pazos* anomenen a una serventa d'un ric hisendista gallec y viudo, enamorada del fill d'aquest qui vé de l'Amèrica pera rebre el patrimoni consistent en abundoses terres. Empró, el noi, avesat a una vida ben diferenta de la que li ofereix el camp, s'anyora y vol entornarsen, mes vetusquí que la sobtada declaració de la xiroia *flor* fa que desisteixi sel seu propòsit pera casarse amb ella amb lo qual, malgrat la voluntat seva, consent el pare perque el noi no's mogui d'aquella casa. I això es tot.

Mercès, com hem dit, a que l'obra està exornada amb acudits que distreuen forsa al auditori, s'aguantarà uns quants dies en el cartell, ajudant an això la execució acuradíssima dels actors que presenten un conjunt ben acceptable. No cal dir que sobresurten la excelent y hermosa actriu, que tant brillant campanya feu en aquest mateix teatre la darrera temporada, Rafaela Abadía. En Larra, l'eminent còmic, fent trencar de riure, com sempre. Els nostres Gimenez y Guittart, en Sanchez y en Torres y altres que foren ben rebuts pel públic qui no's cansà de prodigar els aplaudiments.

Una tragedia florentina—una altra estrena—d'en Oscar Wilde, traducció de'n Joan Fabré y Oliver, es un quadro dramàtic que amb tot y sa teatralitat, no està a la alçada d'altres obres d'aquell original autor. El final es d'una gran forsa dramàtica que impressiona de debò al públic. En la execució hi notarem un xic de manca d'estudi per part d'algun actor. En Sanchez, discretíssim artista, estigué admirable.

La direcció y presentació de les obres, excelents.

Es d'esperar qu'en successives representacions el públic correspondrà com se mereix aquesta notable companyia y qu'els esforços de la empresa no's veuràn desatsos com succeí l'altra temporada.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

—Asiatic-Dissapte passat se representà amb bona execució *El Arcediano de San Gil y Sirena*. Cat fer esment además de la senyora Aparici, als joves aficionats senyors Rico, Prats, Sierra, Senén, Guardia y altres quins noms sentim no recordar.

Demà dissapte se posarà en escena *A fuerza de arrastrarse y Els Jambus*, dirigit per en Baduell y prenenthi part la Salut Rodríguez.

GRACIA. — El Artesano. — Segons varem anunciar en la edició pasada, diumenge a la vetlla tingué lloc en aquesta entitat el benefici de la dama jove d'aquell elenc senyoreta Pilar Miró qui escullí les obres *Anita la Risueña y Juegos Malabares*.

Tant l'una com l'altra, sortiren perfectament arrodonides, distingintshi en gran manera tots els elements que hi prengueren part y quins noms no esmentarem per esser aquests en nombre considerable.

La beneficiada qui estigué deliciosíssima tota la vetlla com artista y com a dòna, fou objecte d'un èxit franc y ben guanyat, essent felicitada cordialment pel sens nombre de amistats en que conta, al ensemps que acreedora d'artístics y valiosos regals.

La secció coral de la casa dirigida pel reputat mestre Sr. Perramon, va cantar l'obra d'en Clavé, *Gloria a Espanya*, en obsequi a la beneficiada, essent justament aplaudit.

La presentació y direcció de les obres excelent, y l'apuntador molt en caràcter, prova evident que no existien cucurulles.

També estigué felicíssim l'excelent baríton senyor Josep Sabat, cantant el *Parisianno* del *Rigoletto* aixís com *A la voreta del Mar*, composició catalana inspiradíssima.

La concurrencia forsa nombrosa y escullida, sortí del tot satisfeta.

Rebi la beneficiada nostra sincera enhorabona.

SAGRERA.—Centre Social Tradicionalista. — Atentament invitats pel Director del quadro dramàtic d'aquesta entitat nostre bon amic en Ll. Albiñana, assistirem a la primera funció de la serie que's proposen representar. Se posà en escena el drama en 3 actes *La ca-*

dena del captiu. No farem esment singulari-
sant personatges, emprò si que direm a tots y
a cada hù que pera fer comedia es indispen-
sable y de tota necessitat saber el paper, ha-
verse fet el degut càrrec del personatge que
es te que encarnar y naverlo ensaijat tot lo
més possible o siga fins a lograrne l'entrena-
ment, garantia de conjunt. Tenint en compte
les precedents observacions, esperem veurehi
obres amb el degut lluhiment pera tots al en-
semps que pera el major esplendor de l'art de
Talia que amb afany y bon gust se proposen
cultivar.

—J. R. R. J. Sagrerense.—L'elenc còmic-
dramatic que actua en aquest hostatge social
posà en escena en cooperació ab la distingida
actriu R. Sasac, la preciosa comedia *El barbe-
ro de Sevilla*. Per lo que toca al esculliment
de l'obra no podem pas alabarlosi el gust si
tenim en compte que abans de determinar
una representació d'una obra deu mirarse els
elements artístics amb que compta l'elenc, al
ensemps que'l públic que ha de fruir de la
representació; per lo que recomanem que'n
lo succesiu se procuri tenirse en compte.

Dit lo que precedeix, no cal pas parlar de
l'execució, car ja ho enclou.

SANT ANDREU.—F. Andresense.—Al ob-
jecte de realisar l'estrena d'un juguè còmic-
liric de dos novells autors, tingué lloc en
aquest teatre la presentació d'una companyia
d'aficionats que posaren en escena primera-
ment la sempre aplaudida sarsueleta nomena-
da *Chateau Margaux* de la que'n sortiren
fora airoso els interpretes, especialment la
Sra. Sasac que quasi pot dirse que debutava
en el genre liric, car si bé s'ha fet forsa sim-
pàtica en el dramatic en el poc temps que'l
conreua, demostrà qualitat del tot aprofita-
bles pera el liric, ja per sa veu fresca, fina,
del tot entonada y ben extensa, apreciantho
aixís la nombrosa concurrència l'aplaudi for-
tament. A continuació vingué l'estrena *Los
cuatro novios*, llibret mancat de tot interès y
desenrotllat teatralment sense practica ni co-
neixement escènic, portava uns quants núme-
ros de música, que feien de bastant bon escol-
tar, per això el públic aplaudi el conjunt.

Acabà la funció *Los Zangolotinos* que feren
riurer a desdir principalment per la mala
sombra d'un de sos interpretes que a la cuenta

no sapiguentso conèixer estigué empenyat en
fer comedia, per lo que un'altra vegada li re-
comanem que s'hi pensi abans.

Dels nostres orresponsals

MONCADA.—Un quadro d'aficionats de la colonia
representà en el local de la Asociación Benefic-Instruc-
tiva la celebrada obra de Don Santiago Rusiñol, *La
alegría que passa*, baix la direcció del Sr. Mora. Se
distingiren les senyorets Raduà, Mora y Ribó y els
Srs. Campi, Ribó, Raduà, Hermana Batista, y A. y R.
Bulbena, recullint molts aplaudiments. La música anà
a càrrec de la senyoreta Concha Raduà, que ho feu ad-
mirablement. La concurrència satisfeta de lo bé que
treballaren els aficionats, per haver sigut un benefici
per les escoles de dita societat.

REUS.—Societat La Palma.—Diumengue passat se
posà en escena el drama castellà den Peréx Galdós
Electra.

Afortunadament, els aficionats en sortiren més airo-
sos de lo que esperavem, puig tant el senyor Benet,
com la senyoreta Beasada, encarrerat del protagonis-
tes Maxima y Electro, digueren el papers d'una mane-
ra forsa convincent. El senyor Riba també estigué bé,
sinó que un xic massa afectat en el Pantoja. El demés,
senyores Rovials, y Galés y senyors Lluçà, Saba-
ter, Fortuny, Busquets, González, Salvat y Grau, se-
cundaren airosoament.

Es clar que hi hagué algun defecte, però era inevi-
table en una obra així.

CASTELLAR DEL VALLES.—Centre Castellarenç.
—El diumenge passat dia 15 del corrent, l'Agrupació
Esbart Teatral, combinà una extraordinària funció en
la que's posaren les obres *L'encis dels deu anys*, *La
morta* y *La Germaneta*, baix la direcció dels autors
D. Pompeu Creuheret y D. Manuel Folc y Torres. En to-
tes elles estigué com verdadera eminència la primera
actriu catalana D.ª Emilia Baró, essent meritisim
també baix tots conceptes, el treball D.ª Antonia Baró.
Estigueren forsa disoretres les Sres. Bayona y Guardia.
Dels homes, en Ricart Benásco en *L'encis* matissà el
personatge «Lluís», molt bé; en Sellent y en Girbau en
La morta, estigueren encolxats de tot, contribuint a
produir aquella intensa emoció que caracteriza a tan
notabilíssima obra; y de *La Germaneta* pot dirse que
foa un model de conjunt y execució; en Sellent en el
«Sr. Galiana» estigut discretíssim; admirable en Pe-
nosco en el «Sr. Julià»; apassionat com calia Remes
en el «Joan» y molt en caràcter en Girbau en el «Ven-
tura» jardiner.

Al final de cada una de les tres obres, foren cridats
els autors al palco escènic a rebre la tan entusiasta com-
cacinyosa ovació que'l públic castellenc el tributava.

De Teatre sense Dames

Al introduir les reformes en el nostre setmanari, pensavem dedicar una secció referenta aquesta escena, que si bé sembla no revesteix interès, en tèn en gran superlatiu. No posàrem fil a la agulla, per que ja sortia una revista teatral en aquest sentit

Avui, al desapareixe *Folletí Teatral* que es el periòdic a que aludim, y trovantse orfe de notícies y ecos aquesta escena hem obert una nova secció ahont hi aniràn publicades totes les resenyes de festes dramàtiques; noves d'estrenes; publicació de retrats de aficionats d'escenes catòliques: autors coneguts, músics, pintors y tot lo que pertany al teatre sens'actrius.

D'altra part trovaràn els artistes, una nova biblioteca que nomenarèm *Teatre Modern sense dames*, publicant les millors obres que s'estrenin, y que obtinguin merescut elogi la premsa y el públic en general. Aquesta biblioteca especial, se vendrà a dos pessetes les obres de tres o mes actes y una pesseta les de un acte, amb la particularitat que als subscriptors y compradors DE TOTS COLORS se'ls farà'l descompte acostumat.

I ara, hem de fer un prec en els Centres y Associacions que's dediquen exclusivament de fer obres «sense dames». Estimarém que se'ns comuniqui ja per programa o per escrit, les funcions que se celebrin a Barcelona y als afores a fi d'assis-

tir-hi nostres corresponsals y parlar de l'execució y estrenes amb tota riquesa de detalls que'l cas requereix y amb franca imparcialitat.

LA REDACCIÓ

Certament de Folletí Teatral

Per alentir a nostres escriptors dramàtics, per enriquir el *repertori sense dames* y donar vida a les entitats que cultiven aquest genre teatral, obrim, plens de bona voluntat, el present Concurs, que esperem serà ben vist y protegit per tots aquells que estimen l'art teatral en totes ses manifestacions.

I.—(De nostra Redacció.) Un magnífic moneder de plata, al drama en tres o més actes de costums catalanes.

II.—(Del llibreter A. Palau.) Un exemplar, amb enquadernació oficial, dels trescents que solament s'han estampat, de la monografia històrica y descriptiva *La Conca de Barberà*, al quadret en un acte qual lloc d'acció siga'l terreny de dita Conca de Barberà.

III.—(D'un actor vell.) Un objecte d'art, a la comedia en un acte y en prosa de situació còmica de bona llei.

IV.—(De l'*Elenc Artístic*.) Objecte d'art ofert per aquesta entitat a la millor producció, en un o més actes, propia pera infants, y quina part musical y estrena anirà a càrreg de l'*Elenc*.

V.—Objecte d'art ofert per don Josep Gost al millor drama, en un o més actes, exclusiu pera esser representat en *Teatre de Natura*, estrenantse al Centre Calassanci.

VI.—Un rellotge-brassalet de plata ofert per D. Joan Casanovas al millor quadro tràgic en un acte, en vers o florida prosa, que enlaira algun fet heroic y notable de l'història bíblica o ibèrica, propi pera teatre a l'aire lliure. L'obra deurà estrenarse en el Centre Obrer Calassanci.

Al guanyador del primer premi, un cop 't

obra impresa, se li farà entrega de cinquanta exemplars. Al del segon premi, quaranta exemplars, y al del tercer, quart, quint y sisè premis, vinticinco exemplars, tots ells de paper superior.

Totes les obres deuran esser escrites en català, originals, inèdites y *sense dames*; a les que resultin premiades se'ls hi donarà protecció d'estrena, quedant els drets de representació propietat de sos respectius autors.

Els manuscrits deuen presentar-se ben lleugers y *sense nom d'autor*. Els que obtinguin premi podran identificar-se donant els noms dels personatges del repart.

Les obres no premiades seran retornades a la presentació del rebut que se'ls lliurarà al ferne entrega.

Fins el 15 d'Octubre podran presentar-se obres baix sobre, dihent: *Concurs del FOLLET TEATRAL*.

Informació

Círcol Barceloní d'Obrers.—Les obretes *Terapèutica moderna*, *L'al·lotjat* y *Rap y pop* foren les obres representaren diumenge passat davant escullida concurrència. Si les obres fossin series y mereixedores de crítica en parlarian extensament, però se tracta de produccions vulgars que no valen la pena d'esmentaries.

¡Llàstima de perdre'l temps amb coses insubstancials, hi han joves que revelan condicions per fer tasca mes aprofitosa!

Elenc Artístic.—Baig la direcció del infatigable aficionat don Joan Berenguer s'hi representà *Fe*, *Patria* y *Amor* per l'elenc de la casa y la joguina *El pillet dels ous*, per el quadret infantil. Abdós treballaren amb forsa distenció y art, fent les delícies del auditori que passà una tarda deliciosa. Els aplaudiments no s'escatimaren, lo que fou prova evident de que resultà una festa simpàtica.

Per demà passat *La mort del escolà* que serà presentada esplèndidament seus mancarhi cap detall. En parlarém.

Per el mes vinent, entre altres produccions *Somni de gloria*. En preparació estrenes dels dramatures Adrià Gual, Joan Berenguer y Pere Boquet.

Ateneu obrer del III districte.—Aquesta entitat representarà demà passat l'obra moderna

sense dames Somni de gloria den Graells Castells, prenenthi part en obsequi a l'entitat el conegut autor don Lluís Milla, ajudantlo's senyors Salom, Morera, Molet, Vinyes, Brunet, Martí, Ribes y Segura.

En parlarém a la setmana vinenta.

Centre Moral Instructiu.—Les obres *El pillet den Baldomero* (sense dames) y *Embolics*, feren passar una tarda divertidissima, y si be en l'obra den Roca y Roca s'hi notava la manca de les actrius no per això deixà de fer riure al escullit públic qu'omplia'l saló d'aquesta entitat.

Recomaném, que no cometin sacrilegis, fent morir a les dames o be tallantelshi'l cap, perquè no s'admeten dintre l'escena catòlica, ni mentides ni profanacions de cap mena, y això de assassinar a les actrius es mal greu.

«Ateneu de la Sagrada Familia».—El quadro d'aquesta entitat posa en escena *Per una levita* y *A sant Boy falta gent*: una y altra feren riure, y el públic sortí satisfet del local.

El corresponsal ha de pregar a la direcció escènica, forsa gust en escullir les produccions com donar a coneixe les obres dels millors autors d'aquest teatre, deixant xavacanerles y ridicoleses.

La Margarita.—Sant Joaquim 8. L'obra de moetllos arcaics *Els moneders falsos* fou regularment interpretada: veritat que no agrada al públic per lo exagerat del argument y pel poc estudi que hi havian posat els actors. Cloqué la festa amb la joguina *L'ànima en pena...* que feren estar en pena en aquest humil crític... Senyor Cormand: ¿Vosté coneixent el teatre, eom es, que recorre amb obres tan ridicoles y velles al públic? Val la pena de tenir gust artístic, que vosté ja sab y té prou condicions per reconeixe lo bo y lo dolent... y fent cosa ridícula no hi guanya res ni li fa cap favor artísticament.

Badalona.—Círcol Catòlic *El cant de la sirena* obtingué una execució brillant y una presentació escènica hermosa. Els autors Milla y Sunyer foren cridats en escena, junt amb els senyors Xicart, Vidal, Gol, Gironés, Torrents y Selva. Mereix nostra sincera felicitació el Sr. Bombau que demostrà coneixe'l teatre posant l'obra en tota propietat. *Deixables de Sherlock Holmes* feren riure de veres.

pel més vinent inauguració de temporada d'hivern amb l'obra *El compte de Montferrat*, i en preparació la nova producció d'escena catòlica *Somni de gloria*, dirigides per el senyor Bombau.

REUS Centre Tradicionalista.—*Dabalades del cor*, en quan a l'execució no anà pas del tot perfecte, lluhintshi emprò els joves Basors, Sentres, Guasc, Cort y Masdeu.

La concurrència sortí satisfeta del local, però mes n'hauria sortit si l'execució hagués anat més perfecte.

NOVES

Van en el present número y corresponen als nostres subscriptors els plecs 3 y 4 (32 pàgines) de la famosa obra

La dama de les camelies

En la festa artística, que de tal manera pot titllarse, que la companyia catalana de declaració de l'agrupació «Ars», donarà el dia 27 del proper Octubre en el Centre Autonomista de la Sagrera, han promès la seva valiosíssima col·laboració el pintor Joan Modesto de Corbera y l'escultor Joan Colom, que amb ses pintures l'un y l'altre, sos marbres y bronzes, donaràn a l'escena un aristocràtic to de bon gust y d'exquisidesa.

Encar que per ara es això sols lo que s'ha fet públic, sabem també quelcom que per si sol consolidaria l'èxit de la festa.

En el Centre Aragonés hi tindrà lloc el benefici dels repatriats de Melilla, representant uns quans joves aficionats *Los asistentes*; a més mateix hi pendrà part a més de valioses atraccions que s'han ofert desinteressadament, la ramosa comtesa Olga que dirigirà una banda oferta per l'Excelentíssim Capità General.

En la vila de la Selva del Camp, poble natal d'en Puig y Ferrater, diumenge passat s'hi estrenà un quadro dramàtic titolat *Rivalismes*, del que n'es autor un jove fill d'aquell poble que's diu Josep Cristià.

La senyoreta Basseda, de Reus, que fou l'actriu encarregada de l'estrena, ens diu que l'obra tingué èxit.

Teatre Novelats

El proper dissabte dia 5 d'Octubre farà son debut en aquest teatre la companyia d'en Ricart Calvo.

Entre'ls elements d'aquest elenc hi figuren les celebrades actrius Campos, J. Cantero, E. Galvan, M. Magaña, C. Morelli, A. Muñoz, C. Pino, R. Sarsaba, L. Solis, C. Soriano, C. y Velazquez L. y els actors senyors Calvo J., Calvo R., Gimbernat A., Gutierrez M., Javaloyes C., Mas C., Mora E., Prou P., Cuadreny R., Soler R., Vaz F., Velazquez B. y Velazquez L.

Com a repertori apart d'estrenes de conegudes firmes, contenen en lo més escullit del repertori modern.

Sindicat d'Autors.—Concurs d'obres teatrals.

El Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans, que té per finalitat el foment de la Dramàtica Catalana, desitjant obrir les portes del teatre an aquells joves qu'en dies futurs puguin donarli gloria, obra un concurs entre'ls autors inèdits a fi de premiar les obres que'n siguin mereixedores, concurs que ha de regir-se per les següents condicions:

1.ª El Sindicat ofereix un premi de 700 pessetes per l'obra còmica, dramàtica o tràgica en tres o més actes que a judici del jurat del concurs el mereixi.

2.ª El Sindicat ofereix igualment un altre premi de 300 pessetes per una obra còmica, dramàtica o tràgica en un o dos actes.

3.ª Unicament podran obtenir an aquets premis els autors inèdits, entenent-se per inèdits aquells que no hagin estrenat en Barcelona durant una de les temporades oficials de Teatre Català.

4.ª Les obres premiades quedaran d'exclusiva propietat dels seus actors, els quals cobraran íntegrament els drets de representació que'ls corresponguin.

5.ª El Sindicat se compromet a estrenar les obres premiades en la vinenta temporada d'Octubre a Janer de l'any corrent, fóra que dificultats de presentació ho fessin impossible.

6.ª Havent d'esser objecte de judici'l mèrit absolut y no'l relatiu de les obres presentades al concurs, el Jurat podrà no adjudicar els premis, si cap d'elles en fos mereixedora.

7.ª El Jurat pot igualment repartir la quantitat oferta entre diferentes obres, si fossin més d'una les que judiqués dignes de ésser premiades.

8.ª Les obres hauràn de ésser entregades abans de les 8 del vespre del dia 30 del pròxim mes de Novembre en l'Administració del Gran Teatre Espanyol, amb la següent adreça: *Sindicats d'Autors Dramàtics Catalans. — Concurs Teatral.*

Formen el Jurat calificador els senyors D. Antoni Rubió y Lluc, D. Jaume Massó y Torrents, D. Frederic Raho'a, D. Josep Roca y Roca y D. Pere Muntanyola.

Barcelona, 19 Setembre de 1912.

Avui a les 6 de la tarda s'inaugurà al Saló Paré la primera de las exposicions del proper curs, inaugurantles en aqueixa primera serie l'artista valencià D. Ferrán Vizcaí, deixeble distinguit del mestre Sorolla.

El nombre de les obres exposades serà una cinquantena y els assumtes versaràn en distints genres.

El certamen de *Folletí Teatral*.—En virtut de la nova Secció oberta, en aquesta nostra Revista de *Teatres sense dames*, DE TORS COLORS se farà ressó de tot quan se fassi en aquesta escena y per lo tant, del certamen aludit. Emprò, això, no vol dir que'l certamen de *Folletí Teatral* hagi passat a DE TORS COLORS, sinó que tan sols vol dir que la nostra Revista publicarà tot lo que fassi referència a n'aquell certamen, devent els interes-

sats entendres y dirigirse als mateixos senyors amb qui s'havien entès fins ara.

Ens han enviat el següent cartell que amb molt gust reproduhim:

«Jocs Florals» del Ateneu Obrer Català de Sant Martí, any 1912.

CARTELL

Premis ordinaris:

Englantina. A la millor poesia de caràcter patriòtic.

Viola d'or y argent. A la millor poesia de tema relligiós.

Flor natural. A la millor poesia amorosa. D'aquest premi, dit d'honor y cortesia, el guanyador deurà ferne present a la dama de sa elecció, quina serà nomenada Reina de la Festa.

Premis extraordinaris:

I. Obres completes de Mn. Jascinto Verdaguer. - Premi ofert per Mn. Miquel Roura, rector de la Parroquia del Clot, al millor treball en prosa, de tema, «E's beneficis morals que reporta l'obra literaria de Mn. Jascinto Verdaguer, gloria de les lletres catalanes».

II. Cent pessetes. - Premi dels socs de l'Ateneu, a la millor poesia de tema lliure.

III. Cent pessetes. - Premi del Concell Directiu, al treball que millor cantí «El millorament de la classe obrera per l'educació y l'Educació».

IV. Cent pessetes. - Premi ofert per don Joaquín Rivera y Cuadrench, president honorari de l'Ateneu, a la millor poesia de tema «La fe com a sosteniment de la patria».

V. Cinquanta pessetes. - Premi ofert per D. Josep Sagarra y Agost, president de l'Ateneu, a la millor poesia de tema lliure.

VI. Cinquanta pessetes. - Premi ofert per D. Pere Grau y Mauri, a la millor poesia de tema literari festiu.

VII. Obres completas de D. Joan Maragall. - Premi ofert per la Comissió de Propaganda d'aquest Ateneu, a la millor «Oda a la llibertat dels pobles».

Premi musical:

Un objecte d'art. - Ofert per l'Escola Choral Martinenca, a la millor composició a veus mixtas sobre la lletra «Himne al progrés».

que's troba en el llibre «Lo Trovador Català» de A. Bori y Pontestà.

Formen el jurat calificador:

D. Francesc Matheu, president; D. Narcís Oller; D. Pere Muntanyola; D. Francesc Ripoll; D. Josep Morató y D. Jaume Bofill y Matas, vocals, y D. Joan Torné Avia, secretari.

Notes:

No's concediran accèssits.

Les composicions literaries premiades quedaran de propietat de l'Ateneu, y la musical de l'Escola Choral Martinenca, qui s'ha compromès a executar-la en el primer concert que dongui a l'Ateneu.

Les composicions musicals seran calificades per don Concordi Gelabert, don Ferrán Elias y la senyoreta Maria Blanch, mestres de l'Escola Choral. Els treballs que, obtenant a aquest premi, no surtin premiats, se retornaran a llurs autors a la presentació dels quatre primers compassos.

L'admissió de treballs quedarà tancada e dia 30 d'Octubre, (excepte els del tema musical que finirà el dia 15 del mateix mes). Deuren esser enviats en la forma de costum a nom de don Joan Torné Avia, secretari del

Jurat, al domicili de l'Ateneu, Plassa Mercat del Clot, 2.

La festa del repartiment de premis als autors premiats, tindrà lloc el dia 10 de Novembre, a les quatre de la tarda, en el saló-teatre de l'Ateneu.

De Societats

Pera'l dia 5 del pròxim Octubre hi ha anunciada en la Societat Cooperativa «La Igaalitaria» (Asiàtic), una extraordinaria vetllada teatral organitzada per uns quants joves entusiastes del art escènic.

Se posaran en escena les produccions castellanes en vers *El Arcediano de San Gil* y *El prólogo de un drama*. Ademés, en obsequi als organitzadors, pendran part en la vetllada els celebrats artistes que actuen en el Teatre Apolo, senyoreta Josefina Valero y Salvador Sierra, quins han escullit pera representar, l'aplaudidíssim idili testiu de nostre company de redacció Rossend Llorba, *Festa Completa!*... de quin el senyor Sierra fa una creació.

Els hi augurem un plè a vessar y procurarem parlarne degudament.

Imp. Baxarias Alt de Sant Pere, 1, interior

La campana sumergida

rondalla escènica en 5 actes, traduhida al català per en Salvador Vilaregut. Es aquesta una de les obres més grandioses de Hauptmann. 1 Pta.

L'Asumpció de Hannele Mattern

drama d'ensomni en dos actes, traducció d'en Carles Capdevila, es una de les més commovedores produccions escèniques. 0'75 de Pta

Rosa Bern

Drama en 5 actes, traducció de'n Martí Alegre. Obra punyenta y forta, plena de color y vida. 1 Pta.

El pobre Enric

llegenda germànica en cinc actes, traducció de'n Mar Jesús Bertran. Veritable poema escènic. 1 Pta.

IMPORTANTÍSSIM

als nostres compradors y subscriptors

A fi d'atendre el desig que'ns han manifestat molts dels nostres nous compradors de poguer obtenir complerta la nostra biblioteca, en les condicions en que actualment s'han posat les biblioteques de l'importancia similars a la nostra, tenim el gust de fer avinent que aquesta Administració ha prés l'acort de canviar el preu de venda dels tomos ja publicats.

Aixís, doncs, el preu màxim dels volúms publicats en la Biblioteca DE TOTS COLORS serà el preu corrent avuy de:

Una pesseta

cada exemplar. Aquet preu regirà tant sols per les obres de 3 o més actes.

Les de dos actes se vendran a

Setanta cinc céntims

y les d'un acte a

Quranta céntims

Desde avuy se pot adquirir ja en aquesta Administració o en el Kiosko DE TOTS COLORS (davant de càn Quadros) qualsevulla dels volúms que formen part de la nostra Biblioteca amb el 50 °° de rebaixa o sia, als preus que ja hem deixat indicats de

Una pesseta

Als de fora de Barcelona se'ls farà l'envio per correu mitjentsan l'import en segells de correu, giro postal o recader.

També pot facilitar-se l'atquisició complerta de la nostra biblioteca, d'un sol cop, mitjentsan pagos mensuals de

Tres pessetes

amb el ben entes de que's falicitén ja tots els volúms desde'l moment que'sha firmat la póliça o compromís.

¡SENYORAS!

El primer d'Octubre apareixerà el primer número de *Le Chic*, la més important y pràctica de les ilustracions de modes de España. Artístiques planes, acuareles de ilustres pintors, concursos interesantíssims. Colaboració escullida en espanyol y francès. Novela completa. Patrons y creacions originals en moda masculina, infantil, etc., etc.

LE CHIC

Agent general a Catalunya

Casa Baxarias

Alt de Sant Pere, 17, interior - Barcelona

La casa servirà a domicili totes les suscripcions sens augment de preu. Aixís mateix facilita prospectes a tota persona que'n demani.

Descomptes especials per cases de modes, kioscos y tots els corresponents d'aquesta casa.

A pesar de la riquesa extraordinaria en que seràn presentades les seves 50 planes, valdrà sols

TRES pessetes el exemplar

L'exit colossal obtingut

en les edicions de les

Obres del Gran Guinyol Catalá

y demanantnos la majoria dels nostres compradors major nombre d'elles; hem ates dites observacions posant d'un sol cop a la venda els tres següents:

El Guarda-via

diàlec en vers per en Andreu Camps i Sala, obra premiada amb un accessit en el concurs de contes y diàlechs del DE TOTS COLORS.

Miséria

diàlec dramàtic escrit per el Dr. D. Pere Manaut, el que creyém despertarà un fort-interés per la bibració del assumpte, y

L'Article 330

obreta que obtingué un bon éxit en el teatre Circ Barcelonés d'aquesta capital, per la companyia dels senyors Santacana i Mantua quina traducció es deguda al conegut escriptor y culte literat D. Carles Costa co-tractador de

Joventut de Príncep

Per molt aviat preparém grans novetats en dita biblioteca.